

Viering 14 februari 2026

Thema: Vuur en water: maak je keuze

Persoonlijke keuzes, je eigen vrijheid. Houd je aan wat je te goeder trouw wordt aangereikt en denk aan de consequenties.

Voorganger: Marleen Kremers

Lector:

Tonny Colnot

Cantor: Wim Delhaes

Pianist:

Frank Bockholts

Techniek: Jeroen Kok

Presentatie:

Jeroen Kok

Lichtje vd mnd: Mary Roelofs

Mededelingen

Klankschaal

Oasekaars wordt aangestoken

Openingslied: Het lied van God die vóór ons is, GvL 444

Welkom

Van harte welkom allen. Mijn naam is Marleen Kremers en aan mij de eer om vanavond voor te gaan in deze viering op Valentijnsdag, vlak voor Aswoensdag. We gaan het vandaag hebben over keuzes. We hebben een viertal lezingen over de dingen die we zouden moeten doen en de dingen die we vooral moeten laten. Wat kiezen wij? En hoe weten we of de keuzes die we maken wel goed zijn? Wat is de weg die God voor ons in gedachten heeft? Dat is lang niet altijd duidelijk in ons leven. Ondanks een bijbel vol met verhalen, tips en geboden. Laten we het dan stil maken in onszelf en ons hart openen voor de verhalen van vanavond. Dat dit een voorbereiding mag zijn op Aswoensdag en de vastentijd. Zodat wij weer met een heldere geest op weg kunnen naar Pasen.

Openingsgebed

God van Liefde

U geeft ons een leven in vrijheid

Waar in wij zelf kunnen kiezen

welke weg wij inslaan.

Geef dat wij steeds Uw stem horen

Bij de keuzes die wij maken.

Help ons om de juiste weg te gaan.

Doe ons opstaan als we vallen.

En geef ons de moed om door te gaan als het moeilijk wordt.

Zo bidden wij U aan het begin van deze viering.

En voor alle dagen van ons leven. Amen.

Lied: Ik sta voor u, GvL 473

Vredekaars wordt aangestoken

Vredewens

Vredeslied : Vrede voor jou

Inleiding op de lezingen door Marleen

1e lezing: Sirach 15, 15-20

Als je het wilt kun je de geboden naleven
en trouw zijn aan zijn wil.
Hij heeft je vuur en water voorgezet:
strek je hand uit naar wat je verkiest.
Vóór de mens liggen het leven en de dood,
hij krijgt waar hij voor kiest.
Groot is de wijsheid van de Heer,
zijn macht is overweldigend, alles ziet Hij.
Zijn ogen zijn gericht op wie ontzag voor Hem heeft,
elke daad van de mens is Hem bekend.
Hij heeft niemand opgedragen goddeloos te zijn,
niemand toestemming gegeven te zondigen.

Ps 119, verzen 1,2,15,16,18,19,37 en 105.

Gelukkig wie de volmaakte weg gaan
en leven naar de wet van de HEER,
gelukkig wie zijn richtlijnen volgen,
Hem zoeken met heel hun hart.
Uw regels wil ik overdenken,
het oog op uw paden gericht.
Ik verheug mij in uw wetten,
uw woord zal ik niet vergeten.
Neem de sluier van mijn ogen – dan zal ik zien
hoe wonderlijk mooi uw wet is.
Ik ben een vreemdeling op aarde,
verberg uw geboden niet voor mij.
Houd mijn ogen af van wat leeg is,
laat mij uw wegen gaan, en leven.
Uw woord is een lamp voor mijn voet,
een licht op mijn pad.

lezing 1Kor 2, 6-10

Toch is wat wij verkondigen wijsheid voor wie volwassen is in het geloof. Het is echter niet de wijsheid van deze wereld en haar machthebbers, die ten onder zullen gaan. Waar wij over spreken is Gods verborgen en geheime wijsheid: vóór alle tijden heeft God besloten dat wij door haar zouden delen in zijn luister. Geen van de machthebbers van deze wereld heeft die wijsheid gekend; zouden ze haar wel hebben gekend, dan zouden ze de Heer van alle luister niet hebben gekruisigd. Maar het is zoals geschreven staat: 'Wat het oog niet heeft gezien en het oor niet heeft gehoord, wat in geen mensenhart is opgekomen, dat heeft God bestemd voor wie Hem liefheeft.' Aan ons heeft God dit geopenbaard, door de Geest, want de Geest doorgrondt alles, ook de diepten van God.

Lied: Alleen wie het gegeven is, GvL 404

Evangelie: Mt 5, 20-22a.27-28,33,34a,37

Want Ik zeg jullie: als jullie gerechtigheid niet groter is dan die van de Schriftgeleerden en de farizeeën, zullen jullie zeker het koninkrijk van de hemel niet binnengaan. Jullie hebben gehoord dat destijds tegen het volk is gezegd: "Pleeg geen moord. Wie moordt, zal zich moeten verantwoorden voor het gerecht." Dit zeg Ik daarover: ieder die in woede tegen zijn broeder of zuster tekeergaat, zal zich moeten verantwoorden voor het gerecht. Jullie hebben gehoord dat gezegd werd: "Pleeg geen overspel." Dit zeg Ik daarover: iedereen die naar een vrouw kijkt en haar begeert, heeft in zijn hart al overspel met haar gepleegd. Jullie hebben ook gehoord dat destijds tegen het volk werd gezegd: "Leg geen valse eed af en houd je aan de eden die je voor de Heer gezworen hebt." Dit zeg Ik daarover: zweer helemaal niet. Laat jullie ja ja zijn, en jullie nee nee; wat je daaraan toevoegt komt voort uit het kwaad.

Lied: Schriftlied, GvL 593

Levend woord

Een paar weken geleden was ik in de gevangenis in Vught. Geen nood, ik was daar niet omdat ik een misdrijf had gepleegd, maar omdat ik een studiedag had. Met mijn oud-studiegenoten van de pastorale vorming. Een van hen werkt in de gevangenis en we mochten daar een kijkje komen nemen. Een hele bijzondere ervaring moet ik zeggen. Na een strenge controle moest ik door de ene na de andere sluis om uiteindelijk in het hart van de gevangenis te komen waar mijn studiegenoten stonden te wachten. Hier kom je dus terecht als je het verkeerd doet, was mijn gedachte. Achter deze dikke muren. Een vogel zat op het hek. Die ging vrij in en uit. Maar de mensen niet, die zitten hier hun tijd uit.

Op deze studiemiddag bespraken we ook een casus. De casus was van een protestantse dominee die beroepen werd in een andere gemeente zoals dat heet. Je kunt dan van een andere gemeente de vraag krijgen of je bij hen wil komen werken als dominee. De

bedoeling is dan dat de betreffende dominee, in dit geval dus mijn studiegenoot, een keuze maakt: of blijven bij de oude gemeente of naar de nieuwe gemeente gaan. De stem van God speelt hierin een hele belangrijke rol. Want de vraag is: waar roept Hij je toe op? Mijn studiegenoot zat in een groot dilemma: welke keuze is de juist? Blijven of gaan?

En daar in die gevangenis realiseerde ik me hoezeer ons leven bepaald wordt door de keuzes die we maken. Kiezen we water of vuur? Leven of dood? Blijven of gaan? De consequenties van onze keuzes kunnen enorm zijn. Dat wordt pijnlijk duidelijk binnen de gevangenis muren. De tekst uit de Bergrede die we net gehoord hebben doet mij daar steeds aan denken. Jezus doet er nog een schepje bovenop. Gij zult niet moorden wordt: boosheid alleen al is genoeg om je voor het gerecht te slepen. Overspel hoeft je niet eens gepleegd te hebben, dat kun je ook in je hart al begaan. En zweren mag je ook niet meer. Wat er overblijft is een onberispelijk leven, voor God en medemens.

Oké, we hebben dus deze duidelijke regels ten aanzien van onwenselijk gedrag gekregen. Maar wat te doen met de talloze keuzes die er overblijven? Zoals de keuze om te gaan of te blijven? Ik stond zelf voor die keuze in mijn werk op Glorieux bij de zusters. Al lange tijd worstelde ik met de vraag zal ik gaan of zal ik blijven? Kies ik water: het voortkabbelen van wat ik al ken, het meedrijven met de gang van zaken. Of kies ik vuur en laat ik alles achter me. Ik heb gekozen voor vuur. Met veel pijn en moeite. En toch steeds dat knagende gevoel: is het een goede keuze?

Wat is het goede om te doen? Als we Jezus Sirach en Psalm 119 lezen dan lijkt het gesneden koek: je moet de weg van God gaan. Luisteren naar Zijn geboden, Zijn weg gaan. Dan komt het allemaal wel goed. Maar wat is dan precies Zijn weg? Wat is je eigen weg? En waar komen die twee bij elkaar? In de brief van Paulus wordt het nog steeds niet duidelijk, het is allemaal een mysterie. Er is een Goddelijke wijsheid die anders is dan de wereldse wijsheid zegt hij. En God heeft dit aan ons geopenbaard. Maar wat deze wijsheid dan precies is, dat zegt hij er niet bij.

Dus we hebben al deze teksten met voorschriften en bepalingen. Het is duidelijk wat we vooral niet moeten doen. We weten allemaal door welke dingen we in de problemen komen en waarvoor we in de gevangenis belanden. Maar voor de overige zaken blijft het zoeken. Het is aan ons om uit te vogelen wat het goede is om te doen in ons eigen leven, waar we toe geroepen worden. En we zullen zelf moeten bepalen of dat dan de stem van God is die roept. De stem waar die dominee naar op zoek is bij zijn beroeping. De stem waar we misschien allemaal wel naar op zoek zijn in ons leven.

Aanstaande woensdag is het weer Aswoensdag, het begin van de vastentijd. Een tijd waarin we misschien wel meer dan anders onze keuzes overdenken en nieuwe richtingen kiezen. Misschien dat we in onze voorbereidingen op Pasen wat meer dan anders proberen om ons af te stemmen op die Stem die ons roept. Dat we net wat vaker stilstaan en bekijken of we

wel op de juiste weg zijn. Een tijd waarin we bewuster kiezen voor water of voor vuur. Voor leven of dood. Oud of nieuw. Blijven of gaan.

Toen ik weer door alle sluizen de gevangenis uitliep en uiteindelijk op de parkeerplaats stond, voelde ik dat ik weer kon ademen. Dat ik me weer vrij kon bewegen. En ik realiseerde me wat een zegen dat is. Om in vrijheid te kunnen leven en mijn eigen keuzes te kunnen maken. Ook al is dat niet altijd gemakkelijk, het blijft een zoeken, een vallen en weer opstaan. En ondanks die strenge woorden van Jezus geloof ik dat wij mensen steeds weer opnieuw mogen beginnen. Dat God met ons zal zijn, in water en in vuur.

Ik denk niet dat er slechts één weg is waartoe wij geroepen worden maar dat er talloze mogelijkheden zijn. Dat God met ons is, op al deze wegen. En wij Zijn stem kunnen horen diep in ons hart. Daarom hoeven we niet bang te zijn en mogen wij onze weg gaan in vertrouwen. Hoe moeilijk en zwaar het soms ook is. We mogen erop vertrouwen dat het goed komt, dwars door alles heen.

Stilte

Muzikaal intermezzo

Geloofsgebed

**Ik geloof dat de mens geschapen is om lijf en geest te gebruiken.
dat de mens (creatief-zijn)/creativiteit nodig heeft als voorwaarde om te leven,
dat de mens bedoeld is om in gemeenschap met elkaar om te gaan.
Om liefde, vreugde, zorgen met elkaar te delen.
Ik geloof dat de mens gehouden is om de aarde goed te beheren,
dat voedsel en arbeid gelijk te verdelen zijn,
Dat er voor ieder mens ruimte is om tot zijn recht te komen.
Ik geloof dat God ons dit ingeeft,
dat Jezus van Nazareth ons dit voorleeft
en dat de heilige Geest ons hiertoe kracht geeft.**

Voorbede

Acclamatie: O Heer God, GvL 399

Bidden wij tot God in de voorbeden

Voor mensen die de verkeerde keuzes hebben gemaakt in het leven en daardoor in de problemen zijn geraakt. Dat zij de kans krijgen om opnieuw te beginnen.

Voor allen die voor een grote keuze staan en bang zijn. Dat zij in hun hart mogen voelen wat het juiste is om te doen en daarnaar handelen.

Voor onze gemeenschap hier bijeen. Dat wij elkaar blijven ondersteunen en dragen. Dat wij kiezen voor de weg die Jezus ons heeft voorgeleefd.

Accl. O Heer God, GvL 399

Intentieboek en door publiek

Lichtje van de maand

Gebed na de voorbeden:

Liefdevolle God

Wij hebben onze zorgen neergelegd in Uw handen

Wij bidden U

Draag ons en help ons

Laat Uw stem klinken diep in ons hart

zodat wij nooit helemaal kunnen verdwalen

maar steeds weer terugkomen bij U.

Dat vragen wij U voor vandaag en alle dagen van ons leven. Amen.

Accl. O Heer God, GvL 399

Onze vader (staand en geven elkaar een hand)

Brood delen

Lied: Het lied van de oproep ten leven, GvL 615

Slotgedachte van Kris Gelaude

Ik zal er zijn

Ik zal met je meegaan

op wegen van het onbekende.

En als je twijfelt

of niet weet waarheen

zoek dan mijn woord,

mijn hand, mijn wandelstaf.

Ik zal er zijn

voor dag en dauw.

Wanneer je moe wordt

zal ik naast je zitten.

Dan delen we brood.

We wakkeren het vuur aan.

Dan scheppen we stilte.

Ik zal je dragen

en mij met jouw lot verbinden.

Vrees niet de nacht.

Mijn zorg ligt om je heen.

De sterren worden je tot mantel.

Bij tij en tegen tij
vertrouw je aan het leven toe.
Mijn liefde heeft geen andere naam dan deze:
Ik zal er zijn.

Zegen: De levende, GvL 344

Slotlied: De steppe zal bloeien, GvL 591